Sygn. akt II Ca 1131/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Kołbuc

Sędziowie: SSO Monika Kośka

SSO Barbara Dziewięcka

Protokolant: st. prot. sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P. (1) , R. P. (2)

przeciwko (...) Spółka z o.o. w O.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. VIII C 365/11

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie I (pierwszym) w całości i powództwo oddala,

2. w punkcie III (trzecim) w całości i zasądza od R. P. (1)i R. P. (2)solidarnie na rzecz (...) Spółka z o.o.w O.3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych kosztów procesu,

3. w punkcie IV (czwartym) przez uchylenie zawartego w nim rozstrzygnięcia,

4. w punkcie V (piątym) w ten sposób, że nakazuje pobrać 3568,78 (trzy tysiące pięćset sześćdziesiąt osiem 78/100) złotych, zamiast 213,03zł,

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. zasądza od R. P. (1)i R. P. (2)solidarnie na rzecz (...) Spółka z o.o.w O.2792 (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dwa) złote kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 1131/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 lutego 2014r Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od pozwanego (...) Sp. z.o.o. w O. na rzecz powodów R. P. (1) i R. P. (2) solidarnie kwotę 31823,56 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 sierpnia 2011r, w pozostałej części powództwo w stosunku do pozwanego M. B. Sp z o.o. oddalił, orzekł o kosztach procesu i kosztach sądowych między tymi stronami, oddalił powództwo w stosunku do (...) sp. z.o.o. w K. i zasądził od powodów na rzecz tego pozwanego koszty procesu.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następujące ustalenia:

W dniu 22 stycznia 2001 roku R. P. (2) i R. P. (1) zakupili w (...) Sp. z o.o. w K. Oddział w K. (obecnie (...) sp. z o.o.): 66 sztuk gąsiorów z wywietrznikiem, 4 sztuki gąsiorów początkowych/końcowych z muszlą, 3.265 sztuk dachówki podstawowej (...) S., 65 sztuk dachówki bocznej lewej (...) S., 65 sztuk dachówki bocznej prawej (...) S., 18 sztuk dachówki wentylacyjnej z sitem (...) S., 5 mb taśmy kalenicowej, 65 sztuk klamer do gąsiorów, 5 opakowań klamry spinka R boczna za łączną cenę 12.231,98 zł. Dnia 21 sierpnia 2001 roku zakupili 65,40 kg taśmy miedzianej za cenę 932,60 zł. W dniu 24 sierpnia 2001 roku 5 mb taśmy uszczelniającej, 1 sztuki gąsiora wyrównującego z mufą, 9 sztuk gąsiora podstawowego, 512 sztuk dachówki podstawowej (...) S., 6 sztuk dachówki bocznej lewej (...) S., 6 sztuk dachówki bocznej prawej (...) S., 5 mb taśmy kalenicowej, 30 sztuk okapów wentylacyjnych za łączną cenę 1.999,99zł. Dnia 25 sierpnia 2001 roku nabyli dodatkowo 10 sztuk klamer do gąsiora i 12,85 kg taśmy miedzianej za łączną cenę 185,45 zł. Wreszcie dnia 6 lutego 2004 roku powodowie zakupili 3 sztuki kominków ceramicznych za łączną cenę 248,55 zł.

Producentem dachówki (...) S. był (...) Sp. z o.o. w O.. Zakupiona dachówka posiadała gwarancje jakości (...) Sp. z o.o. w O.. Zgodnie z obowiązującymi w dacie zakupu warunkami gwarancji, w okresie 10 lat od dostawy towaru (...) Sp. z o.o. w O. udzielał gwarancji jakości tego asortymentu towarów i w tym okresie zobowiązał się do bezpłatnej wymiany wszystkich dachówek, co do których stwierdzono, że nie odpowiadają one wymogom jakościowym. Natomiast na pierwsze 5 lat od dostawy (...) Sp. z o.o. w O. udzielał dodatkowej gwarancji na uszkodzenia dachówki (...) S. spowodowane działaniem mrozu i zobowiązał się w tym okresie do bezpłatnej wymiany wadliwego towaru na nowy oraz do przejęcia kosztów ponownego układania pokrycia dachu, wraz z kosztami usunięcia odpadów. Po upływie tego okresu nabywcy dachówki (...) S. przysługiwała jedynie bezpłatna wymiana wadliwego towaru przez (...) Sp. z o.o. w O., bez możliwości obciążenia (...) Sp. z o.o. O. kosztami wymiany dachówki (kosztami pokrycia dachu).

Zakupioną dachówkę powodowie przeznaczyli na pokrycie dachu na stanowiącym ich własność domu jednorodzinnym i budynku gospodarczym położonych na nieruchomości oznaczonej jako działki ewidencyjne nr (...) w L. gmina P..

Gwarancja jakości na dachówki produkowane przez (...) Sp. z o.o.w O.aktualnie jest publikowana na stronie internetowej przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o.w O.. Kiedyś były to druki udostępniane w firmach współpracujących z producentem, zostały one jednak wycofane. (...) Sp. z o.o.w O.nie nałożył na dystrybutorów obowiązku przekazywania nabywcom dokumentu gwarancji. Mogło wiec być tak, że nabywca otrzymywał dokument gwarancji lub tylko był informowany o jej udzieleniu. Druk gwarancji nie był bowiem producentowi potrzebny. Kupujący mógł się domagać wydania mu warunków gwarancji jakości na dachówki produkowane przez (...) Sp. z o.o.w O.na piśmie bezpośrednio od podmiotu będącego dystrybutorem dachówek lub samego pozwanego.

Podstawą przyjęcia reklamacji na dachówki produkowane przez (...) Sp. z o.o.O.jest przesłanie do niego pisma „zgłoszenia", w którym zostaną dokładnie opisane wady, dołączenie faktury zakupu, złożenie przez nabywcę dowodu zakupu lub faktury na dachówki produkowane przez (...) Sp. z o.o.w O.. Reklamacje na zakupione przez klientów dachówki rozpoznawane są przez (...) Sp. z o.o.w O.jedynie w takim zakresie, w jakim klient przedstawi dowody zakupu ilości dachówek wskazanych w przedłożonej przez siebie fakturze. W (...)z uwagi na fakt, iż klienci nie zawsze przechowywali dokument gwarancyjny, przyjęto praktykę, iż podstawą przyjęcia reklamacji jest dowód zakupu, faktura.

W 2002r. warunki gwarancji uległy zmianie w ten sposób, że okres gwarancji wynosił odpowiednio 20 i 5 lat.

Warunki gwarancji w dacie zakupu przewidywały okres gwarancji 20 lat na dachówkę, kiedy to firma udostępniała materiał, który klient mógł odebrać po pozytywnym rozpatrzeniu reklamacji z miejsca wskazanego przez producenta. Nadto w okresie pierwszych dziesięciu lat od daty zakupu, firma pokrywała koszty robocizny związanej z wymianą dachówki.

W piśmie z dnia 17 stycznia 2011 roku R. P. (2) złożył do (...) Sp. z o.o. w O. pisemną reklamację jakości dachówki (...) S. zakupionej od (...) Polska i zużytej na pokrycie dachu na domu jednorodzinnym i budynku gospodarczym. W treści tej reklamacji wskazał, iż na ok.40-50 sztukach tej dachówki występują odpryski powłoki ceramicznej, co w dalszej perspektywie użytkowania może spowodować nieszczelność tych dachówek. (...) Sp. z o.o. w O. pismem z dnia 17 lutego 2011 roku powiadomił R. P. (2), że powyższa reklamacja została uznana i , że zgodnie z warunkami gwarancji, jakie obowiązywały w dniu zakupu przedmiotowych dachówek przysługuje mu jedynie wymiana wadliwej dachówki, natomiast (...) Sp. z o.o. w O. nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów demontażu i montażu nowej dachówki na dachu budynków reklamującego. Powodom przyznano wówczas 756 sztuk dachówki podstawowej oraz 4 sztuki dachówki szczytowej prawej.

W piśmie z dnia 21 marca 2011 roku R. P. (1) wezwała (...) Sp. z o.o. w O. do wymiany całej dachówki i pokrycia kosztów demontażu i montażu nowej dachówki na dachu domu zarzucając, iż dachówka typu (...) S. stanowiąca pokrycie dachowe tych budynków obarczona jest wadą produkcyjną i nie spełnia norm jakościowych, gdyż jest mało odporna na przemarzanie, występuje w niej tendencja rozwarstwiania i łuszczenia pod wpływem mrozu, a także występuje w niej odbarwianie powierzchni. (...) Sp. z o.o. w O. w odpowiedzi w piśmie z dnia 25 marca 2011 roku podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 17 lutego 2011 roku.

(...) Sp. z o.o w O. zmienił nazwę na (...) sp. z o.o. w O..

Na powierzchni widocznej dachówek (...)S.ułożonych na dachu stanowiącego własność powodów występują miejsca odprysków i pęcherzy (punktowe, powierzchniowe). Poza warstwą zewnętrzną odpryski występują w zakresie uwarstwienia dachówki (widoczne płatkowate rozwarstwienia materiału ulegające odspojeniu od warstwy spodniej). Po demontażu występuje również rozwarstwienie tych dachówek w części spodniej (przy zamkach). Szczególnie widoczne odpryski występują na powierzchni zamków na częściach narażonych na czynniki atmosferyczne. Na wielu dachówkach występują wady w czerepie polegające na widocznym uwarstwieniu dachówki i odspojenia w warstwach wierzchnich oraz na zaczepach. Powyższa wada dyskwalifikuje zastosowany wyrób całości. Podstawową przyczyną takiego stanu dachówki powodów był mróz, który spowodował jej rozsadzanie. Nie można było temu zapobiec, bo są to wady technologiczne wynikłe czasie produkcji. Aby dokonać naprawy przedmiotowego pokrycia dachowego należy je w całości zdemontować i ułożyć od nowa z innego, wolnego od wad materiału. Dachówka zdemontowana nie nadaje się do ponownego użytku, a jedynie do zgruzowania. Dachówka (...)S.jest obecnie wycofana z produkcji. W jej miejsce produkowano inną dachówkę o nazwie (...), która posiada podobne parametry, jeżeli chodzi o długość krycia. Przy zastosowaniu tej dachówki nie zachodzi konieczność demontażu istniejącego łacenia dachu domu jednorodzinnego i budynku gospodarczego.

Koszt wymiany pokrycia dachu domu jednorodzinnego i budynku gospodarczego, przy uwzględnieniu demontażu istniejącego pokrycia z wywozem gruzu, montażu nowej dachówki oraz dachówki wynosi łącznie kwotę 31.823,56 zł.

W 2013 roku (...) Sp. z o.o.w O.zaprzestał dalszej produkcji dachówki typ (...), zabezpieczył natomiast swoich magazynach zapas dachówki typ (...) wystarczający na dokonanie robót związanych z wymianą dachówek dachu domu jednorodzinnego i budynku gospodarczego na nieruchomości powodów.

Powództwo w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w O. jest jedynie częściowo zasadne, natomiast powództwo w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w K. należało ocenić całości jako bezzasadne.

Na samym wstępie należy zaznaczyć, iż w oparciu o uzasadnienie pozwu Sąd przyjął, iż powodowie oparli swoje roszczenie względem (...) Sp. z.o.o. na przepisach dotyczących gwarancji ewentualnie art. 471 k.c, wobec (...) Sp. z o.o.

na przepisach z tytułu rękojmi. Niezależnie od tego podniesiono również zaistnienie wobec pozwanych przesłanek z art. 415 k.c. z uwagi na wprowadzenie do obrotu, według powodów, dachówki nie spełniającej norm jakościowych.

Nie budzi wątpliwości, że (...) Sp. z o.o.jeszcze przed wniesieniem pozwu uznał swoją odpowiedzialność jako gwaranta, co do zasady, nie zgadzając się jedynie z warunkami gwarancji wskazywanymi przez powoda. W toku procesu pozwany ten zarzucał, iż brak jest dowodu, iż doszło do zawarcia umowy gwarancji między producentem a kupującymi, gdyż nigdy nie przekazano im dokumentu, który jest podstawą zawiązania tego stosunku. Tym niemniej działania podejmowane przez M. B., w tym propozycja zawarta w piśmie z 6 sierpnia 2012r. wymiany dachówki w ilości umożliwiającej wymianę na całej powierzchni dachu domu jednorodzinnego (w piśmie wskazano również warunki gwarancji), praktyka (...) Sp. z.o.o.odnośnie udzielania gwarancji (uprzednio (...) sp. z.o.o.) wynikająca zeznań R. R. (1)oraz L. C. (1), T. L.i R. D. (1), nie pozwala na dokonanie ustaleń zgodnie z wnioskiem tego pozwanego. Istotnie, zgodnie z art. 577 § 1 k.c. w wypadku, gdy kupujący otrzymał od sprzedawcy dokument gwarancyjny co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że wystawca dokumentu (gwarant) jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, jeżeli wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w gwarancji. Jest też prawdą, iż treść powołanego przepisu wskazuje, że gwarancja może być udzielona wyłącznie poprzez przekazanie kupującemu dokumentu gwarancyjnego. Dokument ten jest bowiem dowodem zawarcia stosunku obligacyjnego między kupującym a producentem, dowodzi, że producent jako gwarant przejął na siebie ryzyko ponad albo obok tego, co przewiduje rękojmia. Treść stosunku gwarancji jest, zgodnie art. 577 § 1 k.c, kształtowana przez umowę. Wreszcie jest też ewidentnym, że powodom nie został wydany dokument sensu stricte gwarancji, (określający nabywcę oraz zawierający jego uprawnienia) Jednakże w rozpoznawanej sprawie mamy sytuację specyficzną. (...)nie nałożył na dystrybutorów obowiązku przekazywania nabywcom tego rodzaju dokumentu gwarancji. Mogło więc być tak, że nabywca otrzymywał dokument gwarancji lub tylko był informowany o jej udzieleniu. Druk gwarancji nie był bowiem producentowi potrzebny. Nawet w sytuacji, gdy klient otrzymał druk gwarancji nie musiał go okazywać przy korzystaniu uprawnień wynikających z tego tytułu, wystarczająca była jedynie faktura, to ona zawierając informacje o zakupywanym produkcie pełniła funkcję znaku legitymacyjnego. Była wystarczająca do realizacji uprawnień z tytułu gwarancji.

Nie można też pominąć, iż pozwany jeszcze przed wniesieniem pozwu uznał swoją odpowiedzialność z tytułu gwarancji. W tym stanie rzeczy przyjęcie (tak naprawdę wbrew stronom), że stosunek ten de facto nie został nawiązany, bo powodowie nie otrzymali druku gwarancji (który wobec braku cech identyfikacyjnych nie potwierdzałby, że to oni ją otrzymali) byłoby sprzeczne nie tylko z ich wolą ale i zasadami współżycia społecznego. Zdaniem zaś Sądu art. 577 k.c. choć dla celów dowodowych wymaga przekazania dokumentu (który potwierdza, iż doszło do nawiązania stosunku prawnego między producentem a nabywcą) nie sprzeciwia się ustaleniu przez strony, iż samo wydanie towaru określonego producenta, co znajduje potwierdzenie w treści wydanej przy tej czynności faktury (będącej dokumentem), jest legitymacją dla dochodzenia roszczeń z tytułu gwarancji. Konkludując, w opinii Sądu nic nie sprzeciwia się ustaleniu przez strony, że to dokument faktury będzie pełnił funkcję znaku legitymacyjnego.

Reasumując, Sąd przyjął, iż pomiędzy małżonkami P. a (...) Sp. z.o.o. została zawarta umowa gwarancji. Inną kwestią były natomiast warunki tejże gwarancji. Brak formy pisemnej uniemożliwiał odtworzenie woli stron w ten sposób, przy czym bezspornym było, iż warunki te zostały ukształtowane odmiennie co do zakresu i okresu jej aktywności niż w art. 577 k.c. W tym miejscu trzeba jeszcze nadmienić, iż niedoręczanie dokumentu gwarancji przez sprzedawcę (do czego nie był zobowiązany przez producenta) wywoływało ten skutek, iż o treści tego stosunku i przysługujących nabywcy uprawnieniach jak się okazało decydował producent. Kilka bądź kilkanaście lat po dacie transakcji, to on informował nabywcę o tym, jakie uprawnienia z tytułu gwarancji mu przysługiwały i na co może liczyć.

Jak wynika z części ustaleń faktycznych, w sprawie funkcjonowały dwa dokumenty odnoszące się do warunków gwarancji. Pierwszy to przedłożony przez pozwanego druk gwarancji, nie zawierający jednak żadnej daty. Jedynie wzmiankowana w nim norma PN-B-I-2020:1997, pozwala przyjąć, iż pochodził on z czasokresu 1997- 27.12.2002r. (data utraty przez nią mocy). Brak jednak możliwości ustalenia dokładnego okresu jego obowiązywania. Drugi dokument to przedłożony przez powodów katalog (...), który musiał zostać wydrukowany najpóźniej 2002r, o czym świadczy zapis (...) Firma (...). Co oczywista pierwszy informuje o warunkach gwarancji zgodnie z twierdzeniami

(...) Sp. z.o.o., drugi jest zbieżny ze stanowiskiem powodów. Koniecznym jest wyjaśnienie, że pozwany podważał wiarygodność tego dokumentu. Mając na uwadze fakt, iż to pozwany jako profesjonalista udzielając gwarancji zaniechał obligowania sprzedawcy do przekazania nabywcy dokumentu gwarancji, uwzględniając specyfikę produktu, jakim jest dachówka, Sąd ustalił, że gwarancja wynosiła odpowiednio 10 lat i 20 lat. Skoro bowiem pozwany udzielał gwarancji nie nakładając wymogu przekazania nabywcy jej warunków, to on przejmował nasienie ryzyko dotyczące odtworzenia jej warunków.

Jak już wskazano udzielający gwarancji jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad jeżeli wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w gwarancji. W rozpoznawanej sprawie ujawniły się w tym okresie. Pozwany (...) Sp. z.o.o. zaproponował powodom dostarczenie dachówki, jednakże wobec zaprzestania produkcji dachówki S. zaoferował dachówkę (...), która aktualnie nie jest już produkowana, ale pozwany zabezpieczył ją w niezbędnej ilości. Powodowie nie zgodzili się na przyznanie im dachówki (...).

Abstrahując od warunków gwarancji, jakie Sąd uznał za wiążące, trzeba wskazać, iż żądanie wymiany dachówki zostało złożone przez R. P. (2)17 stycznia 2011r. W odpowiedzi (...)uznało reklamację, ale jedynie zakresie 756 sztuk dachówki podstawowej i 4 sztuk dachówki szczytowej. Odmówiło na ów czas wymiany całej dachówki, a swoją decyzję podtrzymało w piśmie z dnia 25 marca 2011r. stanowiącym odpowiedź na wezwanie podpisane przez R. P. (1). W tym okresie nie zaproponowano powodom w terminie odpowiednim wymiany całości dachówki. Warto jeszcze dodać, iż nie da się przyjąć, iż rozpatrywana do czasu złożenia pozwu reklamacja dotyczyła tylko faktury z dnia 24 sierpnia 2008r. skoro faktura dotyczyła 512 sztuk dachówek podstawowych a w wyniku reklamacji zakwalifikowano do wymiany 756 sztuk. Siłą rzeczy procedurą musiała zostać objęta całość nabytego towaru. Tak więc pozwany nie wykonał umowy gwarancji nawet według warunków, które sam akceptował. Tymczasem wymiana ta jak wiadomo dziś była i jest konieczna z uwagi na wady tkwiące w wyprodukowanych dachówkach. Co oczywista pozwany nie wykonał również umowy gwarancji według warunków podnoszonych przez powoda a zaakceptowanych przez Sąd.

Skoro gwarancja jest umową pomiędzy gwarantem a kupującym, to stany faktyczne polegające na niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu przez gwaranta swoich zobowiązań, muszą prowadzić do jego odpowiedzialności odszkodowawczej, o ile takie niewykonanie lub nienależyte wykonanie będzie następstwem okoliczności, za które gwarant ponosi odpowiedzialność. Podstawą prawną tej odpowiedzialności będą ogólne przepisy dotyczące odpowiedzialności kontraktowej dłużnika, tj. art. 471 i n. k.c. Pozwany nie wykonał swojego zobowiązania i mimo istniejących ku temu przesłanek nie wymienił całości produktu (rzeczy) na wolny od wad. Stosownie do treści art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Przyjmuje się, iż winno to nastąpić w terminie odpowiednim. Sąd cytuje ten przepis gdyż w toku procesu pojawiła się propozycja dostarczenia powodom dachówki na cały dach. Jednak według Sądu „odpowiedni termin" co do realizacji już tylko tego żądania, za który w tym przypadku należy uznać 30 dni, był znacznie przekroczony. W pozostałym zakresie zobowiązanie nie zostało wykonane. W konsekwencji doszło do przejścia na reżim odpowiedzialności wynikający z przepisów ogólnych 471 k.c. i następne. Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

(...) Sp. z.o.o.nie wykonał obowiązków wynikających z gwarancji i nie dostarczył powodom dachówki wolnej od wad, nie wykonał też prac związanych z jej wymianą zgodnie z warunkami gwarancji. Pozwany miał możliwość wykonania tych prac a odstąpił od nich podając, iż nie ciąży na nim taki obowiązek. Tymczasem ze zobowiązania tego mógł się wywiązać. Na skutek tego działania powodowie ponieśli szkodę, bo są w posiadaniu wadliwej dachówki, która wymaga działań szczegółowo opisanych w opinii biegłego. Szkoda poniesiona przez powodów polegała więc na niewykonaniu tychże działań przez pozwanego, bo tylko one usunęłyby skutecznie istniejące wady. Co istotne, taki stan rzeczy absolutnie nie jest konsekwencją działań powodów. Wymiany muszą dokonać, bo nabyli dachówkę wadliwą, nie taką, jakiej oczekiwali. Trzeba jeszcze dodać, iż w przypadku odpowiedzialności kontraktowej z art. 471 k.c. wierzyciela nie obciąża obowiązek udowodnienia winy dłużnika w niewykonaniu bądź nienależytym wykonaniu zobowiązania, a tylko samego faktu niewykonania lub nienależytego wykonania. Konstrukcja odszkodowawczej odpowiedzialności kontraktowej oparta jest na zasadzie winy domniemanej, w konsekwencji to dłużnika obciąża ciężar

udowodnienia, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż z tytułu naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania, za dostarczenie powodom dachówki ceramicznej (...)S.obciążonej wadami fizycznymi, pozwany (...) sp. z o.o.w O.zobowiązany był do zapłaty na rzecz powodów kwoty 31.823,56 zł, która obejmuje ustalony przez biegłą w pierwszej opinii koszt niezbędny do zakupu dachówki i jej położenia. Kwota 31.823,56 zł. obejmuje prognozowany koszt zakupu dachówki, która może zastąpić dachówkę S.oraz koszty dodatkowych nakładów związanych z wymianą. Na koniec wypada jeszcze zauważyć, iż odpowiedzialność gwaranta z art. 471 k.c aktualizuje się również wówczas, gdy wydanie rzeczy wolnej od wad stało się niemożliwe (np. zaprzestano produkcji) z przyczyn, za które dłużnik odpowiada. Wówczas bowiem zobowiązanie nie wygasa, a dłużnik ponosi odpowiedzialność na ogólnych zasadach -art. 471 k.c. (...)nie produkuje już dachówki S.zaproponował więc powodom dachówkę (...). Jest to niewątpliwie inny gatunek dachówki niż pierwotnie wybrana i kupiona przez powodów. Pozwany nie miał zaś możliwości dostarczenia im dachówki S.. Co ważne dachówka (...)również nie jest już produkowana, w tej sytuacji nie można się dziwić, że powodowie nie mieli zaufania do tego produktu.

Powództwo w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w K. podlegało natomiast niniejszej sprawie oddaleniu w całości jako bezzasadne. Miały tu zastosowanie dwa reżimy prawne tj. normy zawarte w art. 556 §1 i następnych kodeksu cywilnego w stosunku do sprzedaży dokonanej w roku 2001oraz normy zawarte w ustawie o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie kodeksu cywilnego z dnia 27 lipca 2002 roku (weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 roku) w zakresie sprzedaży dokonanej w 2004 roku. I tak w przypadku sprzedaży dokonanych w 2001 roku pozwana (...) sp. z o.o. w K. zasadnie podniosła w niniejszej sprawie zarzut utraty uprawnień z tytuły rękojmi za wady fizyczne towaru. Zgodnie z normą zawartą w art. 563 § 1 kc kupujący musi zawiadomić sprzedawcę o wadzie w ciągu miesiąca od jej wykrycia. Jednocześnie zgodnie z brzmieniem art. 568 § 1 k.c. uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne wygasają po upływie roku od dnia kiedy rzecz kupującemu została wydana. Powodowie w niniejszej sprawie nie udowodnili w żaden sposób, aby dokonali zgłoszenia reklamacji w terminie jednego roku od wydania im towaru. Ich roszczenia z tytułu rękojmi za wady fizyczne towarów zakupionych w 2001 roku i wydanych tym roku bezpowrotnie wygasły. Odnośnie sprzedaży dokonanej w 2004 roku powodowie również utracili wszelkie uprawnienia z tytułu niezgodności towaru konsumenckiego z umową. Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru z umową przez okres 2 lat od wydania takiego towaru konsumentowi. W niniejszej sprawie powodowie utracili uprawnienia wynikające z ustawy o szczególnej ochronie konsumentów. W zakresie twierdzeń powodów odnośnie istnienia gwarancji jakości należy wyraźnie podkreślić, że pozwana spółka (...) z o.o. K. nie udzielała powodom gwarancji jakości na sprzedane im towary. Upływ terminów określonych powyżej nie pozbawia kupującego możliwości realizacji innych uprawnień przewidzianych ustawą, w szczególności może on dochodzić odszkodowania w oparciu o art. 471 i n. k.c. Jest to jednak inny reżim odpowiedzialności, co w praktyce oznacza, iż kupujący wtedy będzie mógł zrealizować swoje uprawnienia przeciwko sprzedawcy, gdy wyrządzona szkoda będzie następstwem okoliczności, za które sprzedawca ponosi odpowiedzialność (zasada winy). Za stan dachówki powodów odpowiedzialność ponosi ich producent. Jej wady ujawniły się w ciągu dziesięciu lat od zakupu. Tak więc nie sposób przypisać temu pozwanemu, iż powinien był i mógł się zorientować, że sprzedaje towar wadliwy.

Wobec powyższego Sąd uznając powództwo za jedynie częściowo zasadne w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w O., natomiast całkowicie bezzasadne w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w K., na podstawie art. 471 kc zasądził od (...) sp. z o.o. w O. na rzecz powodów solidarnie kwotę 31.823,56zł, natomiast w pozostałej części powództwo w stosunku do tego pozwanego oddalił jako bezzasadne oraz oddalił powództwo w stosunku do pozwanego (...) sp. z o.o. w K. w całości jako bezzasadne.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty 31.823,56 zł Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc zasądzając je za okres do dnia 22 sierpnia 2011 roku (daty wniesienia pozwu) do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc.

W oparciu o przepis art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 z późm. zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanego (...) sp. z o.o. w O. i powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach nieuiszczone koszty sądowe.

W apelacji pozwany (...) sp. z o.o. w O. zaskarżyła wyrok w punktach I, III i IV, zarzucając:

- naruszenie art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. poprzez uznanie, że powodów i pozwanego 1. łączył stosunek gwarancji pomimo niewydania powodom dokumentu gwarancji, w tym wadliwe uznanie, iż rozpoznanie przez pozwanego 1. złożonej przez powodów reklamacji stanowiło o przyznaniu powodom gwarancji, pomimo tego, iż pozwany 1. podnosił, iż był to jedynie wyraz dobrej woli producenta i jego dbałości o własną renomę, a następnie wadliwe przyjęcie, że pozwany 1. nie wykonał, bądź co najmniej nienależycie wykonał zobowiązanie, a przez to naruszenie art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonanie wadliwej oceny dowodów i poczynienie błędnych, dowolnych i sprzecznych ze sobą ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, które miały istotny wpływ na wynik sprawy,

- naruszenie art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. poprzez wadliwe uznanie, że za wydanie dokumentu gwarancyjnego winien odpowiadać pozwany 1., który nie był jednocześnie sprzedawcą towaru, a przez to wadliwe przyjęcie, że pozwany 1. nie wykonał, bądź co najmniej nienależycie wykonał zobowiązanie,

- naruszenie art. 471 k.c. poprzez uznanie, iż niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania względem powodów miało miejsce wskutek okoliczności za które gwarant-pozwany 1. ponosi odpowiedzialność,

- naruszenie art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 73 § 1 i § 2 k.c. poprzez uznanie, iż wydanie dokumentu gwarancyjnego służy jedynie celom dowodowym (w tym błędne przyjęcie, że dokument gwarancji nie był producentowi – pozwanemu 1. potrzebny do rozpoznania reklamacji) oraz wadliwe przyjęcie, że samo wydanie towaru oraz faktury zakupu towaru stanowić mogło legitymację do dochodzenia roszczeń z tytułu gwarancji (wadliwe uznanie, że faktura pełniła funkcję znaku legitymacyjnego uprawniającego do dochodzenia roszczeń z gwarancji), a przez to błędne przyjęcie, iż rzekomo wbrew woli stron oraz sprzeczne z zasadami współżycia społecznego byłoby ustalenie, że stosunek gwarancji nie został nawiązany, bo powodowie nie otrzymali druku gwarancji,

- naruszenie art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. poprzez uznanie, iż odpowiedzialność pozwanego 1. za niewykonanie, bądź nienależyte wykonanie zobowiązania może być analizowana w oderwaniu od właściwej (przedłożonej przez pozwanego 1. do odpowiedzi na pozew) treści dokumentu gwarancji obowiązującego w chwili zakupu przez powodów towaru, a także poprzez pominięcie analizy dokumentu gwarancji przedstawionego przez pozwanego 1. do odpowiedzi na pozew i zachowania pozwanego 1. w świetle tego dokumentu,

- naruszenie art. 471 k.c. w zw. z art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez częściowe uznanie powództwa oraz uznanie odpowiedzialności pozwanego 1. za szkodę pomimo niewykazania przez powodów przesłanek jego odpowiedzialności oraz pominięcie, iż to na powodach ciążył ciężar wykazania istnienia stosunku zobowiązaniowego oraz jego treści, w tym tego, jakie uprawnienia przysługiwały im na dzień nabycia towaru, a także wadliwe uznanie, że skoro pozwany 1. udzielał gwarancji, nie nakładając wymogu przekazania nabywcy jej warunków, to on przejmował na siebie ryzyko dotyczące odtworzenia jej warunków,

- naruszenie art. 471 k.c. w zw. z art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż „w sprawie funkcjonowały dwa dokumenty odnoszące się do warunków gwarancji", a następnie wadliwe, bezpodstawne i nieznajdujące pokrycia w zebranym w sprawie materiale dowodowym przyjęcie, iż w sprawie wiążący jest folder reklamowy pn. ‚Kompleksowe rozwiązania na każdy dach" (tj. że to ten folder kształtował treść gwarancji), pomimo, iż treść tego folderu nie spełniała minimalnych elementów oświadczenia gwarancyjnego, folder pochodził z 2002 r. (a więc nie istniał w chwili, kiedy powodowie kupowali dachówkę), a także pomimo tego, iż treść tego katalogu nie była powodom znana w chwili zakupu przez nich towaru, a przez to błędne przyjęcie, że okres gwarancji – w chwili zakupu przez powodów towaru – wynosił odpowiednio 20 lat, w tym 10 lat, w których przysługiwało powodom uprawnienie także do pokrycia kosztów

robocizny związanej z wymianą dachówki, a przez to, że wada towaru ujawniła się w okresie gwarancji uprawniającym do pokrycia kosztów robocizny, pomimo tego, iż powodowie, kwestionujący dokument przedłożony przez pozwanego 1. do odpowiedzi na pozew, pozostawali bezczynni w dowodzeniu, a poprzez powyższe wadliwe przyjęcie, że pomimo, iż pozwany 1. przyznał powodom dachówkę, a więc wykonał więcej aniżeli to, do czego zobowiązany wobec nieudzielania powodom w ogóle gwarancji, a przez to naruszenie art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c, poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonanie wadliwej oceny dowodów i poczynienie błędnych, dowolnych i sprzecznych ze sobą ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy, które miały istotny wpływ na wynik sprawy,

- naruszenie art. 227 w zw. z art. 231 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez dowolne ustalenie, nie mające pokrycia w zebranym w sprawie materiale dowodowym, że katalog PN. „.Kompleksowe rozwiązania na każdy dach" „musiał zostać wydrukowany najpóźniej do 2002 r.".

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez niedokonanie przez Sąd oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania (niedokonanie samodzielnych ustaleń), lecz uznanie, iż „[...] ocena biegłej, że za stan dachówki odpowiada producent jest dla Sądu wiarygodna"

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez uznanie za „jasną, pełną i rzetelną" opinii biegłej, która w swych twierdzeniach wykraczała poza obszar wiadomości specjalnych i obarczona była wadliwościami,

- naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez wadliwe ustalenie stanu faktycznego sprawy, poprzez uznanie, iż pozwany 1. przed wszczęciem powództwa zaoferował powodom jedynie756 szt. dachówki, a dachówkę (...) przyznał na całą powierzchnię dachu dopiero po wniesieniu pozwu, jak również uznanie, iż powodowie odmówili przyjęcia tej dachówki

w ramach rozpoznania reklamacji, co miało istotny wpływ na wynik sprawy,

- naruszenie art. 471 k.c. poprzez wadliwe przyjęcie, iż za dostawę powodom towaru przyznanego w ramach uznanej reklamacji odpowiadał pozwany 1., a przez to błędne przyjęcie, że pozwany 1. nie wykonał, bądź nienależycie wykonał zobowiązanie,

- naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów niemających dla rozpoznania przedmiotowej sprawy istotnego znaczenia, tj. ze świadków, którzy nie mieli wiedzy co do przedmiotowej sprawy, a mieli wiedzę ewentualnie w swej własnej sprawie, a także poprzez danie wiary zeznaniom tych świadków pomimo tego, iż nie znane były m.in. okoliczności zakupu towaru, złożenia przez tych świadków reklamacji oraz okoliczności rozpoznania ich reklamacji,

- naruszenie art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c, które miało wpływ na wynik sprawy poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonanie wadliwej oceny dowodów i poczynienie błędnych, dowolnych, sprzecznych ze sobą ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy,

- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie wadliwego uzasadnienia do wydanego wyroku, tj. niewskazanie przez Sąd I instancji dowodów, na których oparte zostało wydane orzeczenie oraz przyczyn, dla których innym dowodom Sąd ten odmówił wiarygodności i mocy dowodowej,

- naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie, które polegało na zasądzeniu kosztów zastępstwa procesowego solidarnie na rzecz pozwanych, podczas gdy tylko jeden pozwanych był zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika,

- naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie, które polegało na częściowym zniesieniu i częściowym stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu,

- naruszenie § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z

urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461ze zm.) poprzez jego niezastosowanie i zasądzenie wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości minimalnego wynagrodzenia właściwej dla spraw cywilnych, dla których wartość przedmiotu sporu wynosi powyżej 10.000 zł do 50.000 zł, podczas gdy wartość przedmiotu sporu wynosiła powyżej 50.000 zł.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty domagał się zmiany wyroku w pkt I poprzez oddalenie powództwa także w tym zakresie, zmiany wyroku w pkt IV poprzez obciążenie tymi wydatkami (w tym kosztami uzupełniającej opinii biegłego) solidarnie powodów, ewentualnie – w razie nieuznania apelacji pozwanego 1., bądź uznania jej tylko częściowo – o obciążenie stron postępowania tymi wydatkami w stosunku, w jakim strony wygrały sprawę, zasądzenia solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w § 6 pkt 6 Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. w wysokości 7.200 zł za postępowanie przed Sądem I instancji oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w/w Rozporządzenia w wysokości 2.400zł za postępowanie przed Sądem II instancji.

Ponadto, na podstawie art. 380 k.p.c. wnosił o rozpoznanie przez Sąd II instancji postanowienia Sądu I instancji wydanego na rozprawie w dniu 17.02.2014 r. dopuszczającego dowód z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy na okoliczność treści w nich zawartych w stosunku do folderu „Kompleksowe rozwiązania na każdy dach" oraz o zmianę tego postanowienia poprzez oddalenie dowodu z folderu „.Kompleksowe rozwiązania na każdy dach" przez Sąd II instancji na podstawie art. 382 k.p.c

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest w dużej części zasadna.

Pozwany sformułował bardzo dużo zarzutów, które w istocie dadzą się sprowadzić do dwóch: 1.nieprawidłowego ustalenia, ze strony w ogóle łączyła umowa gwarancji, w sytuacji, gdy bezspornie powodowie nie otrzymali dokumentu gwarancji, ewentualnie

2. nieprawidłowego ustalenia warunków udzielonej gwarancji i błędnego przyjęcia, że pozwany nie wykonał lub nienależycie wykonał obowiązki wynikające z udzielonej gwarancji.

Pierwszy z tych zarzutów Sąd Okręgowy uznaje za chybiony, podzielając w tym względzie ustalenia i wnioski Sądu Rejonowego i przyjmując je za własne.

Prawdą jest, że sprzedawca nie wręczył powodom dokumentu gwarancyjnego (bezsporne). Niemniej całokształt okoliczności faktycznych, prawidłowo ustalonych przez Sąd Rejonowy sprzeciwia się przyjęciu, że taka gwarancja nie została udzielona.

Po pierwsze bowiem w okresie nabywania dachówki przez powodów pozwany przyjął taką praktykę, że druki gwarancji były udostępniane dystrybutorom, którzy z kolei wręczali je nabywcom lub tylko informowali nabywców o ich treści. Od kilku lat natomiast praktyka ta jest taka, że warunki gwarancji są jedynie dostępne na stronie internetowej pozwanego (zeznania R. R.k. 243-246). Idąc tokiem rozumowania pozwanego i dokonując ścisłej wykładni przepisu art. 577§1kc (w brzmieniu obowiązującym w dacie zakupu) należałoby przyjąć, że pozwany, mimo opracowania i publikowania warunków gwarancji, w rzeczywistości nie udziela jej nabywcom swoich produktów. Jest to teza absurdalna. O tym, że pozwany- mimo niedoręczania druków- w rzeczywistości udziela (i udzielał) klientom gwarancji na swoje wyroby świadczą bezspornie zeznania innych nabywców jego produktów (T. L.k. 365, R. D.k. 395, L. C.k. 474). Wszyscy oni nabyli dachówkę wyprodukowaną przez pozwanego, żaden nie otrzymał dokumentu gwarancji, a pozwany rozpatrzył ich reklamacje oparte o gwarancję dysponując jedynie dowodami zakupu. Podobnie było w przypadku powodów, od których pozwany wymagał jedynie przedstawienia dowodu zakupu, a nie karty gwarancyjnej. Nawet w pierwszej fazie niniejszego procesu, w odpowiedzi na pozew (k. 70-71) pozwany domagał się oddalenia powództwa nie kwestionując faktu udzielenia powodom gwarancji, a zarzucając jedynie, że prawidłowo wywiązał się ze swoich obowiązków gwaranta. Oznacza to, zdaniem Sądu Okręgowego, że gwarancja udzielana przez pozwanego

w praktyce przybiera postać umowy przez przystąpienie- pozwany opracowuje warunki gwarancji, publikuje je lub udostępnia dystrybutorom, a nabywca kupując jego wyroby per facta concludenta przystępuje także do umowy gwarancji. Gwarancja ta jest udzielana generalnie wszystkim nabywcom produktów pozwanego adhezyjnie do umowy sprzedaży, nie zaś indywidualnie poszczególnym klientom. Taka konstrukcja, zdaniem Sądu Okręgowego, nie jest sprzeczna z brzmieniem art. 577kc.

Drugą kwestią jest ustalenie warunków gwarancji udzielonej powodom na kupione przez nich produkty pozwanego.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego wyroku popadł w sprzeczności przyjmując raz, że gwarancja udzielana była na 10 lat, w czasie których pozwany wymieniał wadliwy towar, a dodatkowo w okresie pierwszych pięciu lat od zakupu pokrywał również koszty ułożenia nowego dachu (str. 13 uzasadnienia k. 649, str. 14 k. 650), drugi raz, że okresy te wynosiły odpowiednio 20 i 5 lat (str. 14 uzasadnienia k. 650 in fine), a wreszcie, że „ warunki gwarancji w dacie zakupu przewidywały okres gwarancji 20 lat na dachówkę, kiedy to firma udostępniała materiał, który klient mógł odebrać po pozytywnym rozpatrzeniu reklamacji z miejsca wskazanego przez producenta. Nadto w okresie pierwszych 10 lat od daty zakupu, firma pokrywała koszty robocizny związanej z wymiana dachówki"(str. 15 uzasadnienia k. 651).

Pozwany do odpowiedzi na pozew załączył dokument gwarancyjny przewidujący, że w okresie 5 lat od zakupu pozwany wymienia wadliwe dachówki i ponosi koszty ponownego układania dachu, a przez 10 lat wymienia wadliwe dachówki- z siedziby zakładu (k.74). Dokument ten odwołuje się do normy (...)obowiązującej według ustaleń Sądu Rejonowego do 2002r. Takie same warunki gwarancji przedstawili w swoich zeznaniach inni klienci pozwanego, którzy dokonali nabycia w czasie zbliżonym do powodów (T. L.k. 365, R. D.k. 395, L. C.k. 474). Według takich też warunków została rozpatrzona reklamacja powodów. Nie ma w materiale dowodowym sprawy danych pozwalających ustalić inne warunki udzielonej powodom gwarancji. W szczególności podstaw takich nie daje folder reklamowy „Kompleksowe rozwiązania na każdy dach"(k. 551), który powstał już po zakupie dachówek przez powodów (w 2002r), stanowi jedynie materiał reklamowy skierowany do potencjalnych dystrybutorów, a nie klientów indywidualnych, a przede wszystkim nie wskazuje jasno i bezpośrednio obowiązków gwaranta (i uprawnień nabywcy) w sposób pozwalający ustalić treść gwarancji. Ogólny zapis o 20- letniej gwarancji i dodatkowo 10-letniej na mrozoodporność nie jest wystarczający do ustalenia wzajemnych uprawnień i obowiązków gwaranta i nabywcy towaru. Dodatkowo w dacie nabywania przez powodów przedmiotowych dachówek (2001r) nie było możliwe udzielenie gwarancji poprzez reklamę. Taka możliwość została przewidziana dopiero w art. 13 ust.1 ustawy z 27 VII 2002r o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, który wszedł w życie z dniem 1 I 2003r. Niemniej w rozumieniu tego przepisu elementem koniecznym oświadczenia gwarancyjnego jest określenie obowiązków gwaranta w razie niegodności towaru z właściwościami określonymi w zapewnieniu, pod którym należy przyjąć konkretne wskazanie działań, które zostaną podjęte w razie wystąpienia okoliczności objętej gwarancją, np. naprawa bądź wymiana towaru, w ten sposób, aby na tej podstawie można skonkretyzować treść uprawnienia kupującego, które może być określone wyraźnie bądź właśnie stanowić korelat obowiązków gwaranta. Podobne rozwiązanie zostanie wprowadzone do treści art. 577§1kc z dniem 25 XII 2014r na mocy art. 44 pkt.27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, jednak także w tym wypadku nowy przepis art. 577^{1}§2kc będzie wymagać, by oświadczenie gwarancyjne wskazywało uprawnienia przysługujące w razie stwierdzenia wady.

W tym stanie, skoro powodowie zgłosili reklamację dachówek już po upływie 5 lat od zakupu (a przed upływem lat 10), mogli się skutecznie domagać jedynie wymiany wadliwych dachówek z odbiorem z siedziby pozwanego. Na pozwanym ciążył zaś obowiązek rozpatrzenia reklamacji, a po stwierdzeniu jej zasadności zaoferowanie powodom niewadliwych dachówek. Takim obowiązkom gwarancyjnym pozwany w całości sprostał. Nie było sporne między stronami, że powód do reklamacji załączył tylko jedną fakturę zakupu, mimo to początkowo pozwany zaproponował wymianę większej ilości dachówek niż wykazana w tej fakturze. Ostatecznie jednak reklamacja została załatwiona w ten sposób, że pozwany przyznał powodom dachówki na cały dach budynków mieszkalnego i gospodarczego (zeznania R. R. k 243 i n., pisma pozwanego k. 277, k. 527v, k. 533, k.546v, k. 580, pismo powodów k. 115). Powodowie nie przyjęli tego świadczenia, gdyż domagali się, by pozwany pokrył także koszty wymiany dachu, mimo, że takie żądanie już im nie przysługiwało. Dodatkowo w trakcie procesu nie wyrazili zgody na przyjęcie dachówek (...) (produkowanych zamiast

kupionych przez powodów S.), mimo, że te dachówki stanowią ekwiwalent posiadanych przez powodów, a nadto ich zastosowanie pozwala na zachowanie dotychczasowego łacenia dachu. Nota bene, biegła K. Ś. w opinii przyjęła, że naprawa dachu powodów nastąpi właśnie poprzez położenie dachówek (...) jako wyrobu spełniającego standardy jakości. Skoro więc pozwany uwzględniając w istocie reklamację powodów zaoferował im wymianę wszystkich kupionych dachówek i, mimo zaprzestania produkcji, zabezpieczył w swoim magazynie odpowiednią ich ilość, to należy stwierdzić, że prawidłowo wykonał swoje obowiązki gwaranta, skutkiem czego był brak możliwości przejścia na reżim odpowiedzialności kontraktowej przewidzianej w przepisach art. 471 in. kc.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1kpc zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I i oddalił powództwo.

Przegranie sprawy przesz powodów uzasadnia zaś obciążenie ich całością kosztów sądowych (art. 113 ust.1 ustawy z 28 VII 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98§1kpc), o czym Sąd Okręgowy orzekł zmieniając punkt IV zaskarżonego wyroku. Powodowie są także obowiązani zwrócić pozwanemu poniesione koszty procesu (zmiana punktu III) w oparciu o przepis art. 98§1kpc, art. 99kpc w zw. z §6 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 IX 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.... Jednocześnie Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do postulowanego zwiększenia stawki zastępstwa procesowego pozwanego, gdyż niniejsza sprawa ma charakter typowy, a nakład pracy pełnomocnika pozwanego nie był nadmierny.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98§1 i art.99kpc w zw. z § 12 ust.1 i § 6 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 IX 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych....zasądzając zwrot 1200zł kosztów zastępstwa procesowego i 1592zł opłaty od apelacji.

SSO. M. Kośka SSO T. Kołbuc SSO B. Dziewięcka